

Ruhun Aşkı Farktır Kalbin Nazargahtır

– Yazan Adam · 04 Ekim 2011

Ne kadar hayıflansam
Etrafımda zuhur edenlere şahitlik etmekten sakınsam
İnsan bu kadar sefilleşir mi diye suali aklın ve kalbin sahibine sorsam
Sessiz hıçkırıklarımı satırlara bıraksam, hissedenden gönüllere nazar edip ağlasam

Nefes ne kadar latiftir
Hilkatiyle mücehhez olan insan için narin bir ülfettir
İnsan kul oldukça zariftir, idrakin meşkiyle ne müthiş şevk-i abidedir
Edebin hülalasında ki ferdir, hesabıyla yol alan mefkuredir, yoksa akıl niyedir

Durmadan akıyor sular
Rahmetin naibidir henüz farkedemeyen aciz kullar
Toplumunu nizam eden yasalar, kalbine ve ruhuna hükmeder furkan-ı beyanlar
Rabbine yakın oldukça zail olur gamlar, taatinle bereketlenir o kıtkanaat rızıklar

Abdest almak, durulmaktır
Ruhunun sevdası için yol aldırın kuraldır, kalbin için vardır
İraden ne kadar kaim olsa, aşkın vecdi ruhundan südür etmiyorsa hicrandır
Sığındığın bahaneler ahdettiğin sözü yalanlamaktadır, insan tercihleriyle bahttır

Denizlerin lisanıdır dalgalar
Tüval üzerine işlenmez rüzgarlar, içini dağılayan burukluklar
Narın haşyetini gönüllerinde yaşayanlar, nitelikleriyle fark atan kutlu soluklar
Avam kalmak, herşeyden bihaber kalıp yol almak, ölmek adına yaşamak zandır

Yazdığım her neyse korkma
Bir ömür uykudaymış gibi duyarsız kalıpta sakın solma
Kalbinin inşiraha olan hasretini anla, ruhunun firkati dinmiyor bak, unutma
Beldeler, çöller, dereler, pınarlar, gönlüne hicran zerkeden sancılar kimindir, anla

Lakin duygularınla boğulma
Aklın ve izanın refakatiyle yol almayı da ihmale alma
Anlamadan ve nevine müdrük olmadan, iştişarede bulunmadan da kanma
Yanılan bahanelerindir, tedbirsizlikte ki cehlindir, nedensiz teslimiyetindir, bakma

İçini titreten histen yoksun kalma
Sevgi ve muhabbet adına gönlünü hasredene, zan içinde bulunma
Ön yargılar nefstir, cehlin çehresinde ki kerihdir, akli ve idrak söyle kimindir
Bahanelere kurban gitmek akli selim için nasıl gerekçedir, can kendini bilmeyendir

Nefsin kulluğunu yapan esirdir
Ne ruhunu ve ne de kalbini şehreden bir nefestir, acziyettedir
Farkındalık ihsan ve aklın dilidir, idrakin ruhundan zuhur eden bir payedir
İltica ettiğin makamdan ne kadar habersizdir, fakirliğin bizzat adresinde ki endir

Uykunun en baskın anında
Henüz ölüm halinde ki kapıyı açmayınca, korkusuz olma
Seni yaratan asla uyumaz unutma, ruhunu ve kalbini hasretmeni bekliyor, anla
Suskun gözyaşların ne vakit ruhuna refakat edecek, kalbi hıçkırıkların dinmeyecek

Mustafa CİLASUN